

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Globetrotter*
Cím: *Budapest helye a nap alatt*

Forrás: *Ujság*

Bp
(Hely)

1928. 9. 21.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (

Osztályozás

Tárgy

910.2

Hely

Idő

"1928"

Személy

Budapest helye a nap alatt

A kezdeményezés monopolizálva van — Amit Cook soha meg nem fog érteni — Bussinessel kell Mr. Holland elé állni — A rendőr himzett bluza

Az *Ujság* «Budapest helye a nap alatt» című cikke után kikivánczol mindenki, aki csak utazott életében egy keveset, a cikkben elmondtott részletigazságoknak másik s talán jelentősebb fele. Engedtesse meg egy öreg globetrotternek, hogy reflektáljon azokra, amik a cikkben vannak s még inkább azokra, amik a cikkben nincsenek.

Elsősorban is számolni kell azzal, hogy a dolgok természete szerint egy Országos Idegenforgalmi Tanács csak morális testület lehet. Nekünk magyaroknak lehet az ideális cél, hogy idegenek jöjjenek ide, az idegennek az idejével egész más célja van.

Az idegen jól akar itt élni.

A jól éléshez például nem tartozik hozzá az, hogy hivatalos körök fogadják a Mister Shmith-t Chicago Illinoisból, de hozzátartozik az, hogy Mr. Shmithnek fürdőszobás szobája legyen Budapesten ugyanazért az árért, amelyért azt Nizzában vagy Münchenben megkapja.

Pesten pedig a fürdőszobás szobát *appartement-nak* hívják és lényegesen többet számítanak érte, mint bárhol Európában.

Ezen pedig nem segíthet az Országos Idegenforgalmi Tanácsadó.

Mert az idegenforgalom végeredményében az egész országnak hasznos, de elsősorban azoknak kell, hogy hasznalható legyen, akik az idegeneket utazni szokták küldeni. A berlini Reisebüro-nak és a párisi Bureau de Voyage-nak.

Ezekhez pedig a privát üzletember iniciatívá-

jával juthatunk el s nem az állami iniciatíva-nélküliséggel.

Minálunk az emberek megszokták már azt, hogy az állam vagy a város kezdeményez. Pedig az állam és a város csak szepítse az országot és Budapestet, könnyítse meg az idegenek ittartózkodását, ne igyekezzék megfejti illetekkel, mert az illeték az bagatell ahhoz a bosszusághoz mérten, amelyet föltétlenül kivált olyan emberben, aki a hatósági beavatkozásoknak nálunk di-vatos széles skáláját és az élet minden mozzanata-ra kiterjedő furfangosságát nem szokta meg.

Illusztrálásul hadd mondjam el, hogy egy külföldi ur, aki három hét alatt 4—5000 pengőt hagyott itt, felháborodva mesélte nekem, hogy a Margitszigeten a forrásvizért fizetnie kellett, holott azt ingyen adta az isten mindenkinek.

Az idegenek nem tudják megérteni, miért nincs itt Pesten olyan idegenforgalom, mint pl. Bécsben. Mi tudjuk: mert az idegenforgalom kezdeményezése nálunk

szocializálva van,

mint Bécsben a házak, vagy Moszkvában a külkereskedelem.

Az utóbbi kettőről is nyugodtan megállapí-

hatjuk, hogy sem a köznek, sem a külkereskedelemnek, illetőleg a lakásügynek nem használt.

A magyarországi idegenforgalmat nem az államnak s nem a városnak kell csinálni s nem Budapesten, Budapesten üzletembereknek, akik benne dolgoznak a szakmában, s akikkel a külföldi nagy utazási irodák, mint egyenrangú felek-

kel s a mindenütt a világon szokásos üzleti alapon tárgyalnak. A nyugateurópai idegenforgalmi szakember a mi magyar nézőpontjainkat, hogy

mindent az állam csináljon,

meg nem érti, mert azokban az államokban, melyekben a polgári társadalmi rend még érintetlen, ott az egyéni kezdeményezés légkörében nevelődik fel mindenki s azt apai tisztos hagyományaként őrzi, az a létalapja.

A magyar idegenforgalmat Cook-nak és az *American Express Company*-nak kell csinálni.

Konkréte: a magyarországi idegenforgalom attól függ, hogy *William T. Holland*, az *American Express Company Passenger Traffic Department*-jének managerje Newyorkban hajlandó-e Budapestre küldeni utasait vagy nem.

William T. Hollandot sem kihagyni, sem helyettesíteni, sem megkerülni nem lehet. *William T. Holland* elé egészséges bussinessel kell menni. Szóval a cél az, hogy ezek az óriási utazási iro-

dák ne csak Yokohamába és Varsóba, Belgrádba és Athénbe küldjék az utasaikat, hanem Budapestre is.

Cook utasa oda utazik, ahová Cook küldi. Cook pedig felülteti őket tevére, repülőgépre, riksára és öszvérré, de piszkos vasuti kocsi nem.

Ami pedig a párisi propaganda-iroda felállítását illeti, az természetesen 50%-kal jobb, mint gemmi. De nem üt a szeg fejére.

Kövess Tibor, a Sorbonne doktora bizonyára jobban tudja mint mindenki más, hogy a svéd vasutaknak is van egy propaganda-irodája az Avenue de l'Opera tájékán.

De abba a gyönyörű helyiségbe nem megy be senki más, csak az, aki már elhatározta, hogy Svédországba utazik s csak azt nem tudja, hogy Trelleborghban megszálljon-e éjszakára, vagy tovább utazzék az 5 óra 15-ös gyorsal?

Nekünk pedig az a célunk, hogy olyanok jöjjenek Budapestre, akik eddig nem tudták, hogy

egy ilyen is van és az más, mint Bukarest és nem Wiennek egy Vorstadtja.

Az idegenforgalom kérdését itt kell megfogni. Különösen most, mikor Budapest nevét kezdik megtanulni.

Talán megérjük még, hogy a keleti pályaudvar kijáratánál áll majd egy rendőr, akinek a bluzára fehér betűkkel ki van himezve:

I speak english!

Mert ez is lehetséges. S ezt Párisban minden kesztyűkereskedő kiírja a kirakatába, mert ez a kesztyűfogadás művészetének az alfája.

Különösen Zolával azt mondhatom: je ne suppose, je ne compose, je propose seulement!

Globetrotter.